

Nr 16.

Ankom till riksdagens kansli den 13 mars 1931 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av vissa motioner, avseende ändringar i gällande tulltaxa.

(1:a avd.)

Till bevillningsutskottet hava hänvisats åtskilliga motioner, avseende ändringar i gällande tulltaxa. Av dessa motioner har det synts utskottet lämpligt att i ett betänkande behandla följande, nämligen:

de likalydande motionerna nr 160 i första kammaren av herrar *Lundell* och *Fritiof Gustafson* samt nr 37 i andra kammaren av herr *Bengtsson* i Kullen m. fl., om höjning av tullen å kondenserad mjölk;

motionen nr 12 i andra kammaren av herr *Lovén*, med förslag till ändrade tullsatser för fjäder och dun;

motionen nr 162 i andra kammaren av herr *Persson* i Fritorp m. fl., om höjning av tullsatserna för färsk och konserverad sparris;

motionen nr 114 i första kammaren av herr *Nylander*, om sänkning av tullen å elektroder av järn för elektrisk svetsning; samt

de likalydande motionerna nr 115 i första kammaren av herrar *Nylander* och *Öhman* samt nr 166 i andra kammaren av herr *Leffler* m. fl., om höjning av tullen å gummiklackar och gummisulor.

Vid behandlingen av förevarande motioner har utskottet anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen T. Alsén såsom sakkunnig.

I de likalydande motionerna nr 160 i första kammaren av herrar *Lundell* och *Fritiof Gustafson* samt nr 37 i andra kammaren av herr *Bengtsson* i Kullen m. fl. har hemställts, »att riksdagen ville besluta sådan ändring av tulltaxan (nr 20), att den nu utgående tullsatsen för kondenserad mjölk höjes från 10 kronor till 20 kronor per 100 kilogram».

De särskilda motionerna.

Motionerna
I: 160 och
II: 37.

Beträffande motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till motionen nr 37 i andra kammaren.

Förut gällande
och nuvarande
tullbestäm-
melser.

I 1911 års tulltaxa voro, olika slag av mjölkprodukter hänförliga till fyra rubriker, delvis under skilda avdelningar. Så hänfördes kondenserad mjölk, inkommande på hermetiskt slutna kärl, till rubriken 168 b) Konserver etc., andra slag, med en tull av 50 öre för kilogram. Inkommande på andra kärl hänfördes varan till tulltaxans sista rubrik med en tull av 15 procent av värdet. Övriga slag av mjölk voro upptagna i rubrikerna 135 och 136. För att bringa bättre överskådlighet över dessa varuslag sammanfördes de vid den senaste tulltaxerevisionen i taxenummer 20—22, varvid den kondenserade mjölken upptogs i nummer 20 med en tull av 10 kronor för 100 kilogram, vilken ansågs ungefärligen motsvara förut gällande värdetull å den kondenserade mjölk, som inkommer på fat, den utan jämförelse största importartikeln. Denna tullsats gäller emellertid numera all kondenserad mjölk, således även den som inkommer å hermetiskt tillslutna kärl och vilken har sin största användning såsom skeppsproviant, särskilt å mera avlägsna farvatten.

Produktionen.

Kondenserad mjölk utgör en betydande konsumtionsvara. Enligt tillgängliga statistiska uppgifter uppgår den årliga exporten från de i produktionshänseende ledande länderna till mer än 300,000 ton per år. I främsta rummet kommer Nederländerna, med en export som överstiger hälften av samtliga länders tillhoppa.

I vårt land upptogs denna tillverkning först år 1916, men nedlades inom några år. I och med startandet av nya företag — för närvarande äro fyra fabriker i verksamhet — har den inhemska produktionen särskilt under det sist förflutna året avsevärt stegrats och uppgick då till omkring 1,200 ton.

Värdet på den inhemska marknaden uppgives under 1930 hava utgjort 57 till 60 öre för kilogram. Priset varierar efter olika fetthalt. Denna utgör vanligen 8 å 10 procent. Sockerhalten är ävenledes växlande men synes i allmänhet ligga vid omkring 40 procent. Under år 1929 uppgives priset vid en svensk fabrik hava utgjort 63—68 öre och under år 1928 omkring 70 öre per kilogram.

Vad ovan anförts gäller kondenserad söt mjölk. Kondenserad skummjölk, som endast framställs i mindre betydande mängd, har i detta sammanhang endast underordnat intresse.

Införseln.

Den i handelsstatistiken angivna årliga införseln av kondenserad mjölk på hermetiskt tillslutna kärl är av jämförelsevis obetydlig omfattning och uppgick år 1929 till 25.7 ton med ett värde av 22,200 kronor. Härvid är emellertid att märka, att den i sjöfart på utrikes ort använda kondenserade mjölken ej ingår i den i handelsstatistiken redovisade kvantiteten, enär den kondenserade mjölk av utländsk tillverkning, som uppköpes här i landet för ifrågavarande ändamål, kan erhållas från provianteringsfrilager under åtnjutande av tullfrihet.

Införseln före år 1930 av kondenserad mjölk på andra än hermetiskt till-

slutna kärl kan ej med någon bestämdhet angivas, enär nämnda varuslag i statistiskt avseende sammanfördes med en mängd olika artiklar. Vid en närmare undersökning av det statistiska materialet har emellertid ett visst stöd kunnat vinnas för bedömandet av införselns omfattning, i det att införseln från det huvudsakliga importlandet (Nederländerna) av varor, hänförliga till tulltaxans sista rubrik, vilka så gott som uteslutande utgjordes av kondenserad mjölk, under år 1929 uppgick till omkring 619,000 kilogram med ett värde av omkring 377,000 kronor.

Från och med år 1930 finnes emellertid med den nya tulltaxans uppställning möjlighet att bedöma införselns storlek. Denna uppgick för nämnda år till omkring 207,000 kilogram med ett värde av omkring 130,800 kronor. Utförseln nämnda år har endast utgjort något mer än 5,000 kilogram. I dessa kvantiteter ingår även den å hermetiskt tillslutna kärl förekommande varan.

Enligt uppgift från ett inhemskt företag uppgå produktionskostnaderna för 100 kilogram kondenserad mjölk till 53 kronor 40 öre. Häri ingå kostnaderna för mjölken, beräknad till 300 liter med en fetthalt av 3.6 procent, med 30 kronor 60 öre samt för sockret 38.5 kilogram siktad raffinad med 13 kronor 47 öre. Övriga kostnader — för emballage, bränsle, kraft, driftpersonal och diverse förnödenheter — belöpa sig å 9 kronor 33 öre. I tillverkningskostnaderna hava icke inräknats försäljningskostnader, frakter eller ränta på i företaget investerat kapital. Tilläggas försäljningskostnader 2 kronor och frakt (till Stockholm) 3 kronor 50 öre per 100 kilogram, erhålles ett självkostnadspris (kapitalkostnad ej inberäknad) för varan å nämnda plats av 58 kronor 90 öre för 100 kilogram.

Produktionskostnaderna.

Då tullen å kondenserad sockrad mjölk före år 1930 utgick med 15 procent av varans värde, innebär den nuvarande viktullen av 10 öre per kilogram för den å fat förekommande varan, vilken är den utan jämförelse största importartikeln och som för närvarande betingar ett pris av omkring 60 öre per kilogram, snarare en höjning än en sänkning av förut utgående tull.

Utskottets yttrande.

Av de upplysningar, som kommit utskottet till handa, framgår, att den inhemska produktionen av kondenserad mjölk utvecklats i sådan omfattning, att den redan nu fyller större delen av landets behov. Tillverkningen utgjorde nämligen under år 1930 omkring 1,200 ton, under det att införseln, som under de senaste åren påtagligen gått avsevärt tillbaka, endast uppgick till något mer än 200 ton, d. v. s. ungefär en sjättedel av produktionen.

Avsättningen av mjölk för den inhemska kondenseringsindustrin kan enligt utskottets mening icke nämnvärt påverka mjölkpriset. I förhållande till den mjölkkvantitet, vilken finner avsättning för smörproduktion, är det

nämligen en jämförelsevis obetydlig kvantitet, som åtgår för kondenserings-industrien. Sistnämnda kvantitet torde med nuvarande produktion kunna uppskattas till omkring 3,600 ton för år. I varje fall synes osannolikt, att en höjd tull å kondenserad mjölk skulle kunna medföra ett högre mjölkpris för producenterna ens inom de områden, där mjölken finner användning för ifrågavarande ändamål. En höjning av tullen å kondenserad mjölk läser därför icke kunna få nämnvärd betydelse såsom stöd för vår modernäring.

På grund av vad sålunda anförts torde anledning icke finnas för riksdagen att, innan resultatet föreligger av 1928 års tullkommittés utredning, upptaga denna tullskyddsfråga till slutlig prövning. Utskottet har därför ansett sig böra avstyrka bifall till de förevarande motionerna.

*Motionen
II: 12.*

I motionen nr 12 i andra kammaren av herr Lovén har hemställts, »att riksdagen måtte besluta, att tulltaxan för fjäder får följande lydelse:

Statistiskt nr 80. Fjäder, ej särskilt nämnd, orensad och osorterad, 10 öre per kilogram.

» » 81. Dun, konstdun inberäknad, 10 öre per kilogram.

» » 82. Fjäder, andra slag, 10 öre per kilogram.»

Angående vad motionären anfört till stöd för förslaget får utskottet hänvisa till motionen.

*Förutvarande
och nu gäl-
lande bestäm-
melser.*

För fjäder och dun gällde i 1911 års tulltaxa följande bestämmelser:

Fjäder, ej särskilt nämnd:

ospritad	fri.
spritad, ävensom dun	1 kg. 20 öre.

Motsvarande rubriker hava i 1929 års tulltaxa följande lydelse:

Fjäder, ej särskilt nämnd:

orensad och osorterad	fri.
annan:	Tull för 100 kg. Kronor
dun, konstdun härunder inbegripet.....	N 75: —
andra slag	T 20: —

*Utskottets
yttrande.*

Den i 1911 års tulltaxa angivna klassificeringen av olika slag av fjäder grundade sig på den vanligen tillämpade principen angående tullfrihet för råvaran och tullskydd för bearbetningen. Emellertid har under senare tider en förändring inträffat beträffande varans behandling. Under det att fjädern förr spritades för hand, sker behandlingen numera mestadels maskinellt, varvid fjädern underkastas rensning och sortering samt understundom även krossning. Tillämpningen av bestämmelserna i 1911 års tulltaxa å en på

sistnämnda sätt behandlad vara erbjud på sin tid åtskilliga svårigheter och ledde även stundom till resultat, som icke stod i överensstämmelse med bestämmelsernas andemening. Då spritad fjäder icke längre förekom i marknaden, blev kvantiteten av det i varan ingående dunet avgörande för behandlingen i tullhänseende, oavsett huruvida varan var bearbetad eller icke eller om densamma utgjordes av fjäder eller s. k. halvdun.

Vid den ändring, som genomfördes vid 1929 års riksdag, har hänsyn tagits till omläggningen av sättet för varans bearbetning. Principen om tullfrihet för den råa fjädern — i taxan betecknad orensad och osorterad — har sålunda bibehållits, under det att den enligt nu tillämpade metoder behandlade fjädern är tullbelagd. En högre tull infördes samtidigt för den dyrbarare varan, dun, ävensom för konstdun. Enligt motionärens förslag skulle all fjäder och dun bliva belagd med en enhetlig tull av 10 öre för kilogram, oavsett huruvida varan undergått någon bearbetning eller icke. Till stöd för detta förslag har i första rummet åberopats de tulltekniska svårigheter, som enligt motionärens uppfattning varit och fortfarande vore förenade med tulltaxeringen.

Genom den föreslagna ändringen skulle givetvis all anledning till tveksamhet i tulltekniskt avseende bortfalla. Enligt vad utskottet inhämtat lära emellertid de tulltekniska svårigheterna icke vara så kännbara, som motionären velat göra gällande. I varje fall synas desamma ej vara av sådan art, att de böra föranleda ett upphävande av tullskyddet för den inhemska bearbetningen av fjäder utan avvaktan på resultatet av utredningen inom 1928 års tullkommitté, vilken givetvis kommer att ägna uppmärksamhet även åt de av motionären anförda synpunkterna.

Enligt uppgift har användningen vid ett inhemskt fjäderrenseri av svensk fjäder — såväl höns- och viltfågelfjäder som ank- och gåsfjäder — år efter år stegrats och uppgår nu till omkring 20.000 kilogram per år. Den inhemska förädlingsverksamheten torde sålunda icke sakna betydelse för tillvaratagandet av tillgången på fjäder inom landet.

Vad beträffar de i motionen anförda prisuppgifterna å vissa såsom halvdun tulltaxerade artiklar, vilka skulle hava betingat så lågt pris som 1 krona 45 öre per kilogram, torde dessa knappast kunna avse några för införseln mera typiska slag av dylik vara. Medelvärdet för införseln under år 1930 av dun och halvdun, taxenummer 31, utgjorde nämligen 7 kronor 68 öre per kilogram. För orensad och osorterad fjäder (nr 30) var medelvärdet 98 öre och för »andra slag» (nr 32) 2 kronor 24 öre per kilogram.

Tullsatserna motsvarade sålunda för de tullpliktiga slagen av fjäder och dun i genomsnitt taget omkring 10 procent av varuvärdet.

På grund av vad sålunda anförts har utskottet ansett sig böra avstyrka bifall till förevarande motion.

Motionen
II: 162.

I motionen nr 162 i andra kammaren av herr Persson i Fritorp m. fl. har hemställts, »att riksdagen måtte besluta, att tullen å färsk sparris skall utgå med 85 öre per kilogram och å konserverad sparris med 100 öre per kilogram.»

Till stöd för sitt yrkande hava motionärerna anfört i huvudsak följande.

Den sparrisodling i och för industriell konservering, vilken sedan snart 30 år tillbaka bedrivits vid kusten i sydöstra Skåne på lätta sandjordar, är av stor betydelse för mindre jordbrukare och arbetarefamiljer inom odlingsområdet.

Det nuvarande tullskyddet, 50 öre per kilogram för konserverad sparris, hade varit tillräckligt, så länge den utländska konkurrensen kommit huvudsakligen från Tyskland. Emellertid hade under de senaste åren förekommit en mycket betydande import av kalifornisk sparris till priser, som omöjliggjorde all utveckling av sparrisodlingen för konserveringsändamål inom vårt land.

För att möta denna konkurrens erfordrades enligt verkställd undersökning en tull av 1 krona för kilogram eller samma belopp, varmed tullen utginge i Danmark. För att ett ökat tullskydd i största möjliga utsträckning måtte komma de inhemska sparrisodlarna till godo, erfordrades även en förhöjd tull å färsk sparris, vilken tull lämpligen borde sättas till 85 öre för kilogram.

Då sparris hade ett obetydligt näringsvärde och vore att anse företrädesvis såsom en lyxvara, innebure en fördyring av denna artikel ingen stegring av levnadsomkostnaderna för de bredare lagren men skulle bereda betydande arbetsinkomster för mindre bemedlade familjer inom ifrågavarande område.

Införseln.

Införseln av konserverad sparris har utgjort:

År	Från Tyskland kg.	Från U. S. A. kg.	Från övr. länder kg.	Summa kg.
1925	126,396	50,951	15,845	193,192
1926	141,923	89,025	20,979	251,927
1927	104,752	145,252	36,214	286,218
1928	137,526	195,529	28,315	361,370
1929	119,599	273,326	19,484	412,409
1930 ¹	103,588	239,057	16,217	358,862.

¹ Uppgifterna för år 1930 äro här liksom i övrigt i detta betänkande preliminära.

Utskottets
yttrande.

Medelvärdet år 1930 för konserverad sparris utgjorde vid införsel från Tyskland 1 krona 86 öre och vid införsel från Förenta staterna 1 krona 9 öre per kilogram.

Enligt de uppgifter, som meddelats från ett av våra större företag, som konservera sparris, uppgå kostnaderna för 1 kilogram konserverad sparris här i landet för närvarande till 2 kronor 14 öre, varav 1 krona 29 öre utgöra råvarukostnad. Vid en jämförelse av priset å amerikansk sparris med vad svensk vara betingar finner man, att den förra, även med tillägg av tull, är icke

oväsentligt billigare. Även i förhållande till den tyska sparrisen står den amerikanska lägre i pris, ehuru väl, med hänsyn till olika sorteringar och förpackningar, prisskillnaden beträffande likartad vara icke torde vara så stor, som medelvärdena för införseln giva vid handen. I någon mån lär denna prisskillnad motvägas av en viss kvalitetsskillnad.

Uppgifterna angående införseln av konserverad sparris visa, att denna vara under de senare åren fått en avsevärt ökad användning. Den nuvarande tullen, 50 öre per kilogram, utgör i procent av medelvärdet för år 1930 å tysk och amerikansk konserverad sparris respektive 26.9 och 45.9 procent. Med hänsyn till det redan nu i förhållande till varuvärdet ganska avsevärda tullskyddet synes en ytterligare höjning därav icke vara påkallad.

Vid angivna förhållande och då enligt utskottets mening tillräckliga skäl ej anförts för att riksdagen nu skulle, utan att avvakta resultatet av pågående utredning inom 1928 års tullkommitté, upptaga till avgörande frågan om ändrat tullskydd för den inhemska odlingen och konserveringen av sparris, har utskottet ansett sig böra avstyrka bifall till motionen.

I motionen nr 114 i första kammaren av herr Nylander har hemställts, »att riksdagen måtte besluta sådan komplettering av gällande tulltaxa, att tulltaxerubrik nr 536 uppdelas i två underavdelningar, den ena omfattande elektroder av järn för elektrisk svetsning, med en tull av 20 kronor per 100 kilogram, och den andra omfattande löd- och svetsmedel, med en tull av 40 kronor för 100 kilogram».

Motionen
I: 114.

Till stöd för detta förslag har motionären anført i huvudsak följande.

För elektrisk svetsning avsedda elektroder av järntråd, överdragna med vissa kemiska preparat för svetsningens underlättande och förbättring, tulltaxerades förr såsom »smidbart gjutgods och andra varor av smidbart järn» (rubrik 896 i 1911 års tulltaxa) med en tull av 20 öre per kilogram. Numera hänfördes de till statistiskt nummer 536 (tulltaxenummer 219) »Löd- och svetsmedel» med en tull av 40 öre per kilogram.

Då dessa »klädda elektroder» till mer än 95 procent av sin vikt bestode av vanligt järn, syntes det orimligt, att de hänfördes under rubriken svetsmedel, vilken benämning i den allmänna handeln betecknade helt andra preparat, vanligen i form av pulver eller pastor.

I 1911 års tulltaxa voro lödpasta och lödpulver, avsedda att underlätta lödning av metaller, upptagna i rubriken 1256, sedan år 1927 med en tull av 40 öre för kilogram.

Taxeändring.

Då det emellertid visat sig svårt i vissa fall att tulltekniskt skilja lödmedel från svetsmedel — särskilt lär detta, enligt vad som blivit upplyst, hava varit fallet beträffande medel för underlättande av s. k. hårdlödning — sammanfördes vid den taxerevision, som verkställdes av 1929 års riksdag, dessa artiklar under tulltaxenummer 219 (statistiskt nummer 536), vilket erhöi följande lydelse: »löd- och svetsmedel, ej särskilt nämnda». Tullen

upptogs till samma belopp, som förut gällde för lödpasta och lödpulver. Till detta nummer hava hänförts, bland annat, sådana med flussmedel belagda elektroder, som avses i motionen. Dessa tulltaxerades före år 1930, om huvudbeståndsdelen utgjordes av smidbart järn, enligt rubrik 896 i 1911 års tulltaxa med tull av 20 öre för kilogram.

Utrikes-
handeln.

In- och utförseln av lödpasta och lödpulver utgjorde:

År	I n f ö r s e l		U t f ö r s e l		Medelvärde för kg.	
	kg.	kr.	kg.	kr.	införsel	utförsel
1926	8,383	21,682	36,348	83,371	2.59	2.29
1927	13,762	35,685	330	1,128	2.59	3.42
1928	16,718	39,980	897	4,572	2.39	5.10
1929	14,045	33,853	960	2,981	2.41	3.11

År 1930, då rubriken, såsom ovan anförts, omfattat även svetsmedel, i taxan ej särskilt nämnda, har införseln utgjort 58,799 kilogram med ett värde av 113,976 kronor och utförseln 147,536 kilogram med ett värde av 249,732 kronor. Medelvärdet under sist nämnda år har sålunda utgjort för införseln 1 krona 94 öre och för utförseln 1 krona 69 öre för kg.

Utskottets
yttrande.

Enligt tillgänglig facklitteratur utgöras nu ifrågavarande elektroder av metallstavar, beklädda med något lämpligt flussmedel, som vid svetsningen smälter och delvis förflyktigas i ljusbågen och därvid omgiver den smälta metallen med ett hölje, som skyddar densamma mot luftens skadliga inverkan. I elektrodbeklädnaden lära även kunna ingå ämnen, som vid smältningen upptagas av metallen och vilka giva denna de egenskaper, som i särskilda fall kunna anses önskvärda. Ehuru den i elektroderna ingående metallen kvantitativt intager främsta rummet, synes sålunda varans övriga, för användningen viktiga beståndsdelar giva densamma en från vanliga järnvaror avvikande karaktär. Av dylika elektroder förekomma i marknaden ett stort antal olika slag. Vid ett inhemskt företag, vilket intagit en ledande ställning inom detta område, framställas enligt uppgift ett trettiotal olika typer med svenskt kvalitetsstål såsom utgångsmaterial.

Enär enligt utskottets mening tillräckliga skäl icke anförts för att riksdagen nu skulle ur sitt sammanhang i tulltaxan utbryta ifrågavarande elektroder och utan att avvakta 1928 års tullkommittés utredning upptaga frågan om behovet av tullskydd för tillverkningen av desamma till prövning, har utskottet ansett sig böra avstyrka bifall till motionen.

Motionerna
I: 115 och
II: 166.

I de likalydande motionerna nr 115 i första kammaren av herrar Nylander och Öhman och nr 166 i andra kammaren av herr Leffler m. fl. har hemställts, »att riksdagen måtte besluta sådan ändring i gällande tulltaxa, att arbeten av mjuk kautschuk s. k. gummiklackar och gummisulor måtte utbrytas ur rubrik 698 i 1930 års tulltaxa, motsvarande — — rubrik 635 i 1911 års taxa, för att införas under nuvarande rubrik 710,

vilken omfattar behöriga delar av tidigare rubrik 643, och beläggas med en tull av 1 krona 20 öre per kilogram».

Beträffande motiveringen till detta förslag får utskottet hänvisa till motionen nr 115 i första kammaren.

Vid tiden för tillkomsten av 1911 års tulltaxa voro gummiklackar och gummisulor nära nog okända artiklar. De kommo sålunda icke att särskilt upptagas i nämnda taxa utan ingingo tillsammans med andra, till beskaffenheten mångskiftande varuslag under samlingsrubriken 643, upptagande bland annat »varor, ej särskilt nämnda, av mjuk kautschuk» etc., på vilka såsom exempel anfördes handskar, hinkar, dinappar, isblåsor och kirurgiska artiklar. Tullsatsen utgjorde 1 krona 20 öre för kilogram.

Återblick.

Då användningen av gummiklackar och gummisulor alltmer tilltog och tullsatsen för desamma icke syntes stå i lämpligt förhållande vare sig till handelsvärdet eller till den för likartade artiklar utgående tullen, avläts till 1926 års riksdag proposition med förslag, att gummiklackar och gummisulor skulle upptagas i rubriken 635 med en tullsats av 50 öre för kilogram. Detta blev också riksdagens beslut. Nämnda tullsats, vilken trädde i kraft den 1 juli 1926, är fortfarande gällande.

Enär gummiklackar och gummisulor, såsom ovan anförts, före den 1 juli 1926 ingingo i samlingsrubriken för ej särskilt nämnda varor av mjuk kautschuk och ej heller i statistiskt avseende upptogos särskilt för sig, lämnar vår officiella handelsstatistik ingen uppgift om införseln omfattning före nämnda tidpunkt. Även för de närmast följande åren saknas tillförlitliga siffror om införseln, emedan införselsiffrorna i handelsstatistiken för rubriken 635 i 1911 års tulltaxa avse, förutom gummiklackar och gummisulor, hov- och andra buffertar, plattor, packningar och tätningar, ej särskilt nämnda. Då emellertid införseln från Nordamerikas Förenta Stater av varor, hänförliga till denna rubrik, huvudsakligen torde hava utgjorts av gummiklackar och gummisulor, kan man av det statistiska materialet erhålla ett visst stöd för bedömandet av införseln storlek. Från nämnda land utgjorde införseln av samtliga artiklar, hänförliga till rubriken 635:

Införseln och den inhemska tillverknings.

år 1927	146,029	kilogram	med ett värde av	627,925	kronor
» 1928	247,221	»	»	»	» 1,063,050 »
» 1929	317,585	»	»	»	» 958,339 » .

Siffrorna utvisa sålunda en avsevärd stegring.

Från och med år 1930, då nu ifrågavarande artiklar upptagits under särskilt statistiskt nummer, kan man emellertid erhålla mera tillförlitlig uppgift om införseln. Införseln under nämnda år utgjorde 447,792 kilogram med ett värde av 1,240,417 kronor, varav 371,482 kilogram med ett värde av 1,010,199 kronor eller mer än 80 procent från Nordamerikas Förenta

Stater. Medelvärdet för införseln under året motsvarade 2 kronor 79 öre för kilogram.

Tillverkning av gummiklackar och gummisulor bedrivs vid fem inhemska fabriker. Enligt från dessa meddelade uppgifter har den årliga tillverkningen stigit från omkring 250,000 kilogram före tullsänkningen till omkring 455,000 kilogram år 1930. Vid två av fabrikerna utvisar tillverkningen ingen eller endast obetydlig ökning, under det att densamma vid de övriga fabrikerna utvecklats desto kraftigare.

Utskottets
yttrande.

Enligt utskottet meddelade uppgifter växla värdena för kilogram räknat för olika artiklar av visst amerikanskt fabrikat på följande sätt (värdena äro beräknade utan tull fritt svensk hamn):

för gummisulor från	2 kronor 26 öre till	3 kronor 95 öre	
» damklackar »	1 krona 67 » »	5 » 17 »	
» mansklackar »	1 » 18 » »	2 » 83 » .	

Det i handelsstatistiken angivna medelvärdet, 2 kronor 79 öre, som grundar sig på varuägarnas egna deklARATIONER, är säkerligen det mest tillförlitliga genomsnittliga värdet för de införda artiklarna, som kan erhållas. Den nu utgående tullen motsvarar i det närmaste 18 procent* av detta värde.

Då gummiklackar och gummisulor utgöra ganska betydande förbrukningsartiklar för skoindustrien, synes frågan om tullskydd för båda dessa olika tillverkningar böra behandlas i ett sammanhang, vilket utskottet förutsätter kommer att äga rum vid den utredning rörande skyddstullarna, som pågår inom 1928 års tullkommitté. Uppgifterna angående den inhemska tillverkningens utveckling under åtnjutandet av nu utgående tullskydd synas också giva vid handen, att ett uppskov med frågans avgörande icke bör föranleda några betänkligheter ur den inhemska produktionens synpunkt.

I avvaktan på resultatet av tullkommitténs utredning har utskottet ansett sig böra avstyrka motionärernas förslag.

Utskottets
hemställan.

Under åberopande av vad ovan anförts får utskottet hemställa,

1) att de likalydande motionerna I: 160 av herrar Lundell och Fritiof Gustafson samt II: 37 av herr Bengtsson i Kullen m. fl., om höjning av tullsatsen för kondenserad mjölk, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

2) att motionen II: 12 av herr Lovén, med förslag till ändrade tullsatser för fjäder och dun, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

3) att motionen II: 162 av herr Persson i Fritorp m. fl., om höjning av tullsatserna för färsk och konserverad sparris, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

4) att motionen I: 114 av herr Nylander, om sänkning av tullen å elektroder av järn för elektrisk svetsning, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd; samt

5) att de likalydande motionerna I: 115 av herrar Nylander och Öhman samt II: 166 av herr Leffler m. fl., om höjning av tullen å gummiklackar och gummisulor, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 13 mars 1931.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande:

vid beslut angående punkten 1):

herrar Nilsson i Kristianstad, Bårg, Örne, Bergman, Ericson i Obergå, Leander, Olsson i Ramsta, Björklund, Olsson i Golvasta, Wohlin, Olsson i Gävle, Forssberg, Åström, Hjalmarsson, Rydberg, Lithander, Werner, Heiding, Anderson i Norrköping och Eklund.

vid beslut angående punkterna 2)—5):

herrar Nilsson i Kristianstad, Bårg, Örne, Bergman, Ericson i Obergå, Leander, Nylander i Stockholm, Olsson i Ramsta, Björklund, Olsson i Golvasta, Wohlin, Olsson i Gävle, Forssberg, Åström, Hjalmarsson, Rydberg, Lithander, Werner, Heiding och Eklund.

Reservationer:

vid punkten 1):

av herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Ericson i Obergå, Olsson i Golvasta, Wohlin, Forssberg, Rydberg, Lithander, Heiding och Anderson i Norrköping, vilka ansett, att utskottets yttrande och hemställan bort hava följande lydelse:

»Enligt de upplysningar, som meddelats av inhemska tillverkare av kondenserad mjölk, torde mjölkförbrukningen för ifrågavarande tillverkning med nuvarande produktion kunna anslås till omkring 3.6 miljoner liter. I förhållande till mjölkåtgången för landets smörproduktion, är visserligen denna siffra icke betydande. Mjölkförbrukningen i fråga innebär dock för de trakter, inom vilka fabrikerna äro belägna, en ingalunda föraktlig avsättningsmöjlighet, vilken särskilt under för jordbruket så bekymmersamma tider som de nuvarande synes böra tillvaratagas och förkovras. Då man tager i betraktande, att vårt västra grannland Norge, vilket icke har förutsättningar för en billigare mjölkproduktion än vårt land, har lyckats upparbeta en export av kondenserad mjölk, som år 1928 uppgick till 10,800 ton, borde, även om vår inhemska marknad icke kan upptaga någon avsevärt stegrad produktion, möjlighet dock förefinnas för en väsentligt ökad inhemsk tillverkning. Fördelarna av en sådan tillverkning skulle komma även andra landets näringar till godo. Sålunda förbrukas inom denna hantering avsevärda mängder emballage, företrädesvis av trä. En ökad tillverkning särskilt för export skulle även bliva av betydelse för vår bleckemballageindustri.

Med hänsyn till den pris- och tullpolitik, som de på marknaden konkurrerande länderna bedriva, måste emellertid utsikterna för bibehållandet och förkovrandet av denna tillverkning anses mindre ljusa.

En jämförelse mellan tullsatserna i vårt land och dem som gälla i andra närgränsande länder utvisar, att vår industri på detta område åtnjuter ett relativt lågt tullskydd. Enligt verkställda undersökningar utgör tullen å sockrad kondenserad mjölk:

I Norge.....	1 kg. kronor 0: 30
I Danmark	1 » » 0: 24
I Finland.....	1 » Fmk. 2: —
I Tyskland (enl. fördragstariffen)	100 » RM. 40: —

Förekommer varan i hermetiskt tillslutna förpackningar, utgår tullen i nedan angivna länder med högre belopp, nämligen

I Danmark	1 kg. kronor 0: 40
I Finland.....	1 » Fmk. 4: —

I Nederländerna utgör tullen visserligen endast 8 procent av varans värde, men detta land kan till följd av sina gynnsamma produktionsförhållanden med fördel konkurrera med andra länder.

Givet är, att en till 20 öre per kilogram förhöjd tull skulle vara ett gott stöd för den inhemska industrien mot den utländska konkurrensen. Mot en sådan tullförhöjning synas ej heller berättigade invändningar kunna göras ur konsumtionssynpunkt. Såsom ovan anförts har tullen ingen betydelse för varan, använd såsom skeppsproviant, och för karamelltillverkningen, inom vilken den kondenserade mjölken huvudsakligen finner användning och som åtnjuter ett tullskydd av 80 öre per kilogram, skulle en

höjning av priset å kondenserad mjölk med 10 öre per kilogram endast motsvara 2.8 procent av karamellpriset.

På grund av vad sålunda anförts har utskottet funnit sig böra tillstyrka bifall till de förevarande motionerna.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen måtte, med bifall till de likalydande motionerna I: 160 av herrar Lundell och Fritiof Gustafson samt II: 37 av herr Bengtsson i Kullen m. fl., besluta, att nr 20 i tulltaxan skall hava följande ändrade lydelse:

			Tull för 100 kg. kronor
	Mjölk och grädde:		
20.	kondenserad	N	20: —»

vid punkten 3):

av herrar *Johan Nilsson* i Kristianstad, *Leander, Forssberg, Rydberg* och *Lithander*, vilka yrkat bifall till motionen nr 162 i andra kammaren.